קא: אלמנה ניזונת פרק אחד עשר כתובות

הנושא את האשה. נשאת הבעל חייב במזונותיה. סלקא דעתין דלא מיחייב לכיון דיש לה מזונות מאחר כאילו התנה עמה על מנת שאין לה עליו מזונות קמ"ל: **והן** נותנין לה דמי מזונות. מיצטריך ס"ד דלא פסקו אלא כל זמן שלא נשאת: **והיא** ניזונת מנכסים משועבדים. תניא תמשה גודין מן המשוחררים המקבל עליו לזון את כת אשתו למ"ד בהניחקין (גיטין נא.) קונין לחוד טרפה לא קשיא מידי דהכא משום קלבה ולמ"ד כתובין נעינן מוקי לה בשקני מידו וא"ת למ"ד קונין אע"פ שאין כתובין אמאי לא תשיב להו קלבה למזון הבנות דהוי עד דתבגרן ומיהו מן האב אין קשה כל כך דלא ידעינן כמה בנות יהיו לו לפיכך אין קונין אלא האמין שעבדוה) א) בהיא שעתא קונין ניעהו עד דתבגרן. עי' לעיל דף נ: תוס' ד"ה ומאי עלייה וכו' נסס"ד וה"ר:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) תוס' ד"ה והיא וכו' בהיא שעתא קונין ניעהו עד דתבגרן. עי' לעיל דף נ: תוס' ד"ה ומאי עלייה וכו' נסס"ד וה"ר:

תוספות רי"ד

ברשות של בעל והם שלו קנסוהו כשלה לשלם לה אף ע"ג דליתנהו ולדידה כדידה פי' נ"מ שברשותה הן קנסוה כשלו דאע"ג דאיתנהו לא משלם לה וכ"ז הוא להיפך כדי לקלקל לשואין וקם ליה מתני' הכי המאמנת והאילונית אין להן בלאות דנכסי צ"ב אם נאבדו (אבל אלמנה לכ"ג דיש לה כלי בלאות שהיא ככל הנשים ואם אבדו נצ"ב שלה חייב באחריותן) והשני' אין לה בלאות דנ"מ אע"ג דאיתנהו. אבל אלמנה לכ"ג אמרי' ביבמות (דף מז) די"ל בלאות שהיא ככל הנשים (וי"ל ככל הנשים) וזה שקורא'ים אותן כלי בלאות מפני שדרך הבנדים להיות בלים ואינן חדשים כעת שהביאתם מבית אביה (נמצא לפי דברי הגאון שדמאמנת והאילונית כן בנכ"מ בין בנצ"ב אי דאיתנהו אידי ואידי אי דליתנהו אידי ואידי ל"ל אבל בשני' בנכ"מ בין איתנהו בין ליתנהו ל"ל ובנצ"ב בין איתנהו בין ליתנהו אית לה כך משמע הפסק של גאון. אבל הרב פירש השטה בענין אחר והפסק בין בממאנת בין האילונית בין השניה בין בנכ"מ בין בנצ"ב אי דאיתנהו כלהו אית להו ואי דליתנהו כלהו ל"ל. ומאי דתנן במתני' ולא בלאות כגון דליתנהו (וכ"ז) (והיינו) שאין הבעל חייב לקנותן לה ואין לחלק בין נכ"מ לנצ"ב אבל מה שבמניה נוטלת ויוצאת) ואם מתחילה נשאה לשם אילונית וכו'. אמר ר"ה אילונית אשה ואינה אשה הכיר בה י"ל כתובה כלל הנשים לא הכיר בה א"ל כתובה. אלמנה אשה נמורה בין הכיר בה בין לא הכיר בה י"ל כתובה ור"י אמר א' זה וא' זה אשה ואינה אשה הכיר בה י"ל כתובה לא אף ע"ג דליתנהו ולדידה כדידה פי' נ"מ שברשותה הן קנסוה כשלו דאע"ג דאיתנהו לא משלם לה וכ"ז הוא להיפך כדי לקלקל לשואין וקם ליה מתני' הכי המאמנת והאילונית אין להן בלאות דנכסי צ"ב אם נאבדו (אבל אלמנה לכ"ג דיש לה כלי בלאות שהיא ככל הנשים ואם אבדו נצ"ב שלה חייב באחריותן) והשני' אין לה בלאות דנ"מ אע"ג דאיתנהו. אבל אלמנה לכ"ג אמרי' ביבמות (דף מז) די"ל בלאות שהיא ככל הנשים (וי"ל ככל הנשים) וזה שקורא'ים אותן כלי בלאות מפני שדרך הבנדים להיות בלים ואינן חדשים כעת שהביאתם מבית אביה (נמצא לפי דברי הגאון שדמאמנת והאילונית כן בנכ"מ בין בנצ"ב אי דאי